

jelentkezhetnek a cég központi kutatás-fejlesztésével szemben. Szemléltetváltozásra is szükség van, mivel a jelenlegi rendszerben a publikációknak nagyobb az elismertsége, mint az iparban bevezetett kutatási eredmények. Az acél és a másodlagos alumíniumipar a bizottság fő területe, de egyéb fémek kinyerésére és feldolgozására is figyelemmel kell lenni.

Az alakuló ülés második részében a Munkabizottság tagjai fejtették ki véleményüket illetve bemutatták röviden fő tevékenységüket. Az ipar vezetői közül Győri Imre (Magyarmet Kft.) üdvözölte a megalakulás tényét, és várakozással tekint a munkára. Kiemelte, hogy gyakran a gyorsaság fontosabb, mint a kutatási eredmény,

mert a piac gyors reagálást igényel. Penk Márton (Martin Metals Kft.) elmondta, hogy az alumíniumfeldolgozás soha nem látott fejlődésen ment keresztül, és a fejlődés szinte megállíthatatlan. A Magyarországon feldolgozott alumíniumtermékek mennyisége 375 000 t/év. Ezen ipari háttér biztosíthatja a bizottság működésének életképességét. Dr. Deák József (MAL Zrt.) ismertette a cég helyzetét és támogatásáról biztosította a Munkabizottságot.

A külföldi tulajdonú cégek fejlesztési vezetői közül dr. Sinka Tünde (Le Belier Zrt.) adott áttekintést azokról a specialitásokról, amelyek a külföldi tulajdonú cégeknél jelentkeznek a fejlesztés során.

A régió egyetemeinek képviselői – dr. Pázmán Judit (Dunaújvárosi Egyetem), dr. Kristófné dr. Makó Éva (Pannon Egyetem), dr. Jurij Sidor (Savaria-ELTE, Szombathely), dr. Tánicsics Ferenc (Széchenyi Egyetem) –, bemutatták a metallurgiához kapcsolódóan alkalmazott anyagvizsgálati módszereiket.

A Munkabizottság tagjai dr. Horváth Jánost megbízták a Munkabizottság elnöki teendőinek ellátásával, aki zárószavában megköszönte a bizalmat és elmondta, hogy azért kíván dolgozni, hogy a munkabizottság nyitottságával a metallurgiai ipar fejlesztésének egy alkotóműhelye legyen a régióban.

Horváth János

X. Ózdi Ipari Örökségvédelmi Konferencia

Jubileumához érkezett a 2009-ben életre hívott rendezvény, hiszen az idén már a tizedik alkalommal tartottuk meg az Ózdi Ipari Örökségvédők Baráti Köre szervezésében az ipari örökségvédelmi konferenciát. Az esemény – a korábbiakhoz hasonlóan – a városi „Hétvölgy Fesztivál” egyik kiemelkedő programja volt.

Az egész napos program az 1990-ben történt folyamatos öntőműi baleset áldozataira való megemlékezéssel kezdődött. A kedvezőtlen időjárás miatt zárt helyen, a múzeumban lévő kopjafa emlékműnél Balogh Béla, a Vasas Szakszervezeti Szövetség elnöke mondott megemlékező beszédet, majd a városvezetés, az örökségvédők és más szervezetek képviselői helyezték el a tisztelgés koszorúit.

A program az Olvasóban a gyári dudaszó a kohász himnusz elhangzása után – dr. Grega Oszkár elnökle mellett – szakmai előadásokkal folytatódott 76 regisztrált résztvevő előtt, akik megkapták a Baráti kör 2009–2017 közötti munkáját bemutató izléses kiadványt. Öröndetes, hogy a rendezvényre nemcsak helyből és Ózd környékéről, hanem Budapestről, Dunaújvárosból, Miskolcra, Salgótarjánból is érkeztek vendégeink, akiket Pappné Szalka Magdolna, az Olvasó igazgatója köszöntött.

Az ipari örökségvédelem hazai helyzetéről dr. Németh Györgyi távollétében – váratlan betegsége miatt – előadásának szöveges kivonatát a levezető elnök ismertette. Így is érdekes képet kaptunk az eléggé mosto-

hán kezelt tevékenységről, ahol a szerző az ózdi helyzetet példaértékű kivételnek mutatja be az ipari értékek védelme tekintetében.

Hagyományos konferenciáinkon a városban működő helyi ipari vállalkozások bemutatása. Ezúttal a járműipari beszállítóként számon tartott Johnson Electric Kft. – mely a város jelenlegi legnagyobb, 1700 munkavállalót foglalkoztató vállalata – tevékenységét ismertette Molnár Dezső menedzser. A cég tervezett fejlesztései révén „zászlóshajója” is lehet az egykor szinte kizárólag kohászati tevékenységet folytató településen, szép példáját mutatva az ipari szerkezet váltásának, korszerűsödésének.

A következőkben dr. Harcsik Béla múzeumigazgató mutatta be a lillafü-

■ A konferencia résztvevői

■ Balogh Béla megemlékező beszéde

di Kohászati Múzeumot, mint a diósgyőri kohászat emlékeinek gazdag tárházát. Kiemelte az itt található és a látogatókat leginkább érdeklő, működő modellek sokaságát, az évenkénti Fazola Fesztivál rendezvényét, melyen az óskohót is rendszeresen beüzemelik.

A XIX. században kialakult felvidéki vasművességről, mint az ózdi vasgyártás egyik bölcsőjéről tartott ismertetőt dr. Nagy Péter történész. Előadásában főleg a magyarlakta területeken létesített nagyszámú vasgyártó kisüzemre és a bányatelepekre tért ki, amelyek az ózdi vasmű létrejöttében mint lehetséges beszállítók, illetve a szakemberek Ózdra telepedésében játszottak szerepet.

Kelemen Kristóf, az ózdi múzeum munkatársa Rimai Vasmű kiemelkedő alakjának, Volny Józsefnek az életútját, tevékenységét ismertette. A műszaki fejlesztések elkötelezett híveként ismert szakember munkásságát Ózdon a második gyáralapítóként létesített technológiai fejlesztések, a Borsodnádasi Lemezgyár létrehozása, vasúti kapcsolatok kialakítása Ózd-Bánréve és Ózd-Borsodnádasi viszonylatban, sőt a Salgótarjáni Acélgyár korszerűsítése egyaránt fémjelzte.

A befejező előadást a szilvásváradai illetőségű Regös József barlangkutató és helytörténész tartotta, a Bükk hegységben található vasművesség és a

hozzá szorosan kapcsolódó faszén- és mészégetés kialakulásáról, emlékeiről. Ezen túlmenően bemutatta a feltárt leletek között található, különböző korokból származó kő-, vas- és bronz szerszámokat, mint az ipar kialakulásához kapcsolódó tárgyi emlékeket.

A konferencia az elnök zárszavával és a bányász himnusz elhangzásával, majd a résztvevők kapcsolatápoló, baráti beszélgetésével ért véget. Ezt követően fakultatív programként a múzeum, a Digitális Erőmű és a Filmtörténeti Élménypark megtekintésére is lehetőség volt.

Bényhe László

Környezettudatos működés, etikus üzleti magatartás

Neves szakemberek előadásaival kezdődött, majd közös fenntarthatósági nyilatkozat aláírásával zárult a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés március 27-én megrendezett szakmai szimpóziuma. Az MVAE által előterjesztett fenntarthatósági akciótervet a hazai acélipar legjelentősebb szereplőinek képviselői írták alá.

Miért fontos a fenntartható fejlődés a gazdasági szereplők számára? Elgondolkodtató, számos problémára is rávilágító előadást tartott a fenti címmel a szimpóziumon *prof. dr. Kerekes Sándor*, a Corvinus Egyetem tanára, a Kaposvári Egyetem gazdálkodás- és szervezéstudományi doktori iskolájának vezetője. *Márta Irén* igazgató a Magyarországi Üzleti Tanács a Fenntartható Fejlődésért (BCSDH) képviselőjében a vállalatok felelősségéről és lehetőségeiről beszélt a fenntartható gazdaság felé történő átmenetben. Az ALTEO Group vezérigazgató-helyettese, *Papp András* az energiaszektor klímavédelemben betöltött szerepéről szövegezte előadásában. *Major Balázs*, az MVAE fenntarthatósági igazgató-helyettese az acélipar és a fenntarthatóság kapcsolatáról szóló gondolatait osztotta meg a hallgatósággal.

A szimpózium napján a hazai acélipar legjelentősebb szereplőinek – köztük az ISD Dunaferri Zrt. és az Ózdi

Acélművek Kft. – képviselői aláírták a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés által előterjesztett fenntarthatósági nyilatkozatot.

A tagvállalataink vezetői által aláírt Nemzeti Acélipari Fenntarthatósági Nyilatkozat keretbe foglalja és megalapozza a tagvállalatok fenntarthatósággal kapcsolatos jövőbeni tevékenységét. A nyilatkozat által további ösztönzést és iránymutatást is szeretnénk adni a fenntarthatósághoz kötődő tevékenységükhöz – mondta *dr. Móger Róbert*, az MVAE igazgatója. – A hazai acélipari szereplők az elmúlt években is sokat tettek a fenntarthatóbb működési körülmények megteremtéséért, de mindezért folyamatosan dolgozni kell. A két legnagyobb szereplő, az ISD Dunaferri és az ÓAM Ózdi Acélművek energiatudatos fejlesztésekkel hatalmas lépéseket tett a fenntarthatóbb, környezettudatosabb működés felé. Örömmel mondhatom, hogy egyesülésünk minden tagvállalatánál központi helyen szerepel a fenntarthatóság kérdése, az ipari működésből fakadó ökolábnyom csökkentése. Az MVAE célja a közös nyilatkozat előterjesztésével, hogy ezen törekvések és intézkedések egységes, jól meghatározott irányelvek mentén, a jövőben az eddigieknél is hatékonyabban valósulhassanak meg. Az

MVAE a jövőben még aktívabban szeretne részese lenni a hazai acélvállalatok fenntarthatósággal kapcsolatos tevékenységének.

Az egyesülés igazgatója szerint a gazdasági érdekek és a fenntarthatósági irányelvek is a zöldebb működés felé irányítják a vállalatokat. Mint mondta, a rendkívül energiaigényes acéliparban 1%-os energiamegtakarítás akár 100 millió forintos költségcsökkenést is eredményezhet. Látható tehát, hogy a gazdasági és fenntarthatósági érdekek egyáltalán nem ellentétesek, hanem bizonyos szempontból egymást segítő folyamatokat generálnak.

A fenntarthatóság kérdésköre azonban túlmutat a környezetvédelemmel kapcsolatos irányelveken. A hazai acélipari vállalatoknál hatezer ember dolgozik, a velük kapcsolatban álló alvállalkozói és partnercégeken keresztül pedig több tízezer hazai munkavállaló érintett. Ezért is fontos hangsúlyozni, hogy a fenntarthatóság az ő szemszögükből például azt is jelenti, hogy ezek a jelentős gazdasági erőt kézben tartó cégek etikus üzletpolitika mentén működnek: nagy figyelmet fordítanak a náluk dolgozó szakemberek munkakörülményeire, biztonságára és közvetlen környezetiükre is.